

Norwegian
58-0406S

Jeg Vet At Min Gjenløser Lever
I Know My Redeemer Liveth

06.04.1958
Jeffersonville, Indiana, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

I dag! Han vandrer med meg, og taler med
 meg langs livets smale vei. Han lever, Han
 lever, Han lever, for frelse å gi! Du spør meg
 hvordan jeg vet at Han lever? Han lever i
 mitt hjerte.

Alle sammen nå, gi et stort “Halleluja!”...”Halleluja!”

La oss synge den igjen. Når vi kommer til, “Han lever, Han lever.” La oss
 løfte vår hånd til Ham slik. “Han lever, Han lever. Spør meg hvordan jeg vet at
 Han lever? Han lever i mitt hjerte.” Alle sammen nå.

Er ikke Han vidunderlig? Dette hellige, alvorlige øyeblikk nå, når vi gå ut, for
 å gå til våre hjem for vår frokost. Og komme tilbake i glede. Jeg vil spørre,
 som vi bøyer vår hoder, om vår elskede Broder Foulst her fra Canada vil
 komme avskjedige oss med et ord I bønn. Broder Foulst om du vil...”

Jeg Vet At Min Gjenløser Lever

(Av)...alle helligdagene, er dette dagen, dagen for oppstandelsen. Vi kommer
 sammen I hjertets glede fordi Han lever. Og Han sa: “Fordi Jeg lever, skal
 også dere leve.” Og hvilket håp det er, som vi kan stole på denne morgen.

Nå, før vi har morgenbudskapet, la oss bøye våre hoder litt videre for bønn.

Kjære Gud, vi er takknemlige denne morgen, å være det folk som er kalt ved
 Ditt Navn. Vi er så glade for at vi ikke behøver å forestille oss lenger, om en
 stor Oppstandelse som skal komme.

Fordi det har blitt en virkelighet til oss, som vi leser I Ditt Ord, og ser og ser at
 Du har lovet dette, og kjenner det I vår sjel, at Jesus lever...(Blankt område-
 Ed)

Å, vi tenker denne morgen på hvor mange hjertesorger som har vert gjennom
 livet, og de mange sørgmodigheter som vi har gått gjennom, og de erfaringer
 som har opprevet oss, og kastet oss til jordens vinder. Hvordan vi har begravd
 våre kjære, og vi sørget ved graven. Og våre sjeler så ut som å gå til grunne I
 oss. Men så kan vi tenke på i dag, Å hva det betyr at Jesus oppsto fra det døde!
 Han ødela hver makt fra fienden, da Han oppsto I triumf. Han tok bort alle
 skyggene. Nå vandrer vi I det kjære Lys av Hans oppstandelse.

Å, vi kan tenke oss, for over 1900 år siden denne morgen da to små kvinner på
 deres vei opp til graven, undrende på hvem som skulle ta bort stenen. Men
 Gud hadde allerede fjernet den. Og den som hadde blitt holdt, hadde oppstått
 fra det døde og talte med dem og sa: “Gå og si det til Mine disipler, og Peter,
 at Jeg vil møte dem over i Galilea.”

Å, hvor vi takker Deg for disse store opplevelser, at vi fremdeles kan vitne om
 den Oppstandelsen, og at den blir så virkelig for oss slik som det var for dem
 den morgen, fordi Han hadde oppstått fra det døde.

Tilgi oss for våre synder og våre tilkortkommenheter og alt som vi har gjort og
 sagt, eller endog tenkt som var galt Herre. Vi ber om at Du vil tilgi oss for
 disse ting. Forsegl oss dypt. Dra nær til denne morgen. Å, så mange ganger
 står du I skyggene når våre vanskeligheter er så dype.

Da Maria gikk bort fra graven den morgen, gråtene, og hun hørte en Røst bak
 seg som sa: “Hvorfor gråter du?” Han var rett bak henne, bare vaktet hva som
 fant sted. Og da Han talte hennes navn, hvor måtte ikke hennes hjerte hoppet
 av glede, fordi hennes Herre hadde stått opp fra det døde.

Å, tal til oss denne morgen Herre. Gi til oss Ditt Ord og Din Ånd. Og gi oss ny visshet denne morgen, som vi taler on profetene og de forskjellige som ventet på denne store tid.

Vi venter på den generelle oppstandelsen i de siste dager, når vår Herre skal komme igjen. Inntil da Herre, bevar oss friske, glade, fulle av fryd og glede. Og ikke leve av bare brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn. Må vi tjene til livets opphold. Gi det til oss Far, for vi spør om det i Hans Navn, Som oppsto fra det døde og ga forsikringen for vår oppstandelse. Amen.

Som jeg kom nedover veien for noen få øyeblikk siden, så tenkte jeg som fuglene sang. For en vårtid det er i dag! Hvor passende Påske er! Etter at den store kalde vinteren er forbi, og alle dens snøstormer osv., så bryter solskinnnet frem. Og solens komme bringer frem nytt liv, nytt håp, ny tid, ny avling, nye blomster. Alt kommer til liv. Hvordan et menneske som ikke engang har en Bibel å lese, kan dog vite at der er en Gud. Når han kan se på naturen, hvordan den går og kommer. Årets høst er korsfestelsen, årets vår er oppstandelsen. Man ser Gud i alt.

Og jeg tenkte, som jeg hørte min lille fugl synge ute i gården denne morgen, min lille Rødstrupe. Som jeg elsker dem. Jeg kaller dem for mine små radioer. Jeg kan gå ut og skru på radioen om morgenen å høre på den.

Dere kjenner den lille fortellingen om Rødstrupen. Han var en liten brun fugl ifølge legenden, helt til Langfredag. Og der var En som døde, alene, og der var ingen som hjalp Ham. Og Han sto alene. Han var naglet til et kors. Og en liten brun fugl prøvde å befri Ham fra Korset. Idet han dukket frem og tilbake til naglene og tornene på Hans hode, fikk han sitt lille bryst helt rødt av Blod, og siden da har det vert rødt. Og jeg tenkte, "Å Gud, det er den slags skjold jeg ønsker."

Og om dere vil legge merke til den lille Rødstrupen når han plukke på seg selv. Rett under det lille laget av røde fjær er det sort. Det er resten av dens fjær. Men det røde skjoldet beskytter ham.

Det er hva jeg ønsker. Uansett hvor gode ve prøver å være, så. Er vi fremdeles syndere. Men det lille røde skjoldet er alt som skal til for å gjøre ham annerledes enn de andre fuglene. Det er alt som skal til for å gjøre oss annerledes enn verden. Det er bare det lille røde skjoldet av Hans nåde.

Vi kommer denne morgen på Påske, som hver Påskemorgen vi ser frem til, å samles ved denne tidlige soloppgang. Og det har vert mitt privilegium, I mange år som har gått, å få komme her til tabernaklet og døpe folk, og tale til dem om oppstandelsen av Herren Jesus.

Takk for alle disse som har tatt deres beslutning for lenge siden, og har opplevd the nye livet, har stått på de hellige sandørkener. Vi er her denne morgen for å glede oss med dem, i håpet om Herren Jesu komme, når vi også vil ha fellesskap med Ham i Hans oppstandelse, som vi har hatt fellesskap med Ham i Hans lidelser. Gi det Herre. Må Hans Ånd lede oss og vise oss, som vi reiser videre.

Gi oss et stort møte nå, Kl 9:30 Herre. Og øyeblikkelig helbred de syke og plagede.

Må disse som aldri har vert neddykket ennå komme til graven denne morgen, gå ned, og oppstå igjen i vanngraven her Herre som har vert befalt ved vår Herre. Etter Hans oppstandelse kom Han til syne og sa: "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet. Den som tror og blir døpt skal bli frelst." Gi Herre, og det vil bli så.

Gi oss en stor kveld i kveld. Gi oss Far, en stor dag. Må vi lenge nyte Guds nærvær. For vi spør om det i Jesu Navn. Amen.

Der bare er noe med den gamle sangen. Den gjør noe med meg. Når mørket er borte, hva skjedde? Lys. La oss synge det nå til Guds ære. Alle isammen nå.

Vi vandrer I lys, et vidunderlig lys,

Vi går der hvor doggdråper skinner

så klart. Skinn helt omkring oss ved

dag og ved natt. Jesus er Lyset på jord.

Elsker dere Ham ikke? Hvor mange elsker Ham? Løft opp din hånd virkelig høyt. Det er godt.

Håndhils på noen nå som sitter ved siden av deg mens vi synger igjen. Til høyre, til venstre, der bak her fremme. "...Vidunderlige Lys."

Det neste møtet vil være 9:30, og så vil der bli et møte med forkynnelse, bønn for syke. Dåpsmøtet vil begynne Kl 11. Alle dere som ønsker å bli døpt, ved neddykking så er bassenget fylt. Jeg skal ta med klærne. Vi vil være tilbake om en liten stund.

Så i kveld er det et nytt møte som kommer. En helbredelseslinje. Et Budskap, og så helbredelseslinje. Vi vil se...Vel, i kveld er det Nattverdskveld her ved tabernaklet igjen. Dere ser at vi har et travelt program, så vi må raske på nå. Gå til deres tilveiebrakte steder, ha frokost, og kom tilbake I glede.

Mens vi står og synger nå, "Han lever, Han lever Kristus Jesus lever i dag." Ja vel, Broder Neville, vil du komme over.

Han lever, Han lever, Kristus Jesus lever

som helst gjennom livet, “Ja, jeg satt i et gammelt lite blokktabernakel, en vakker Påskemorgen.

Gud løftet opp forhenget. Jeg så forbi. Jeg så at min kirke betydde ikke så veldig mye. Jeg så at der var ingenting på jorden som betydde så veldig mye lenger. Der ga jeg alt jeg hadde. Jeg kjøpte den Kostelige Perle. Jeg aksepterte Jesus som min Frelser. Nå løfter jeg min hånd Herre Gud. Vær nådig mot meg. Gud, jeg ønsker å se forbi tidens forheng.” Er der en til nå før avslutning?

Kjære Gud, dette er et alvorlig øyeblikk. Vi gleder oss over velsignelsene. Vi har gledet oss over Ordet. Vi har gledet oss mere enn vi kan forklare. Den Hellige Ånds nærvær, som har gitt oss denne store forsikring, at vi har gått over fra døden til livet.

Og der er dem som er tilstede nå Herre, mange av dem har løftet deres hender. Dette er et alvorlig øyeblikk.

De har kanskje blitt trenet i en religiøs skole. De har kanskje brent lys. De har kanskje gjentatt bønner over rosenkranser. De har kanskje tilsluttet seg denominasjoner, vert neddykket på en bestemt måte, fått tømt vann på deres hode, eller bestenet. De har kanskje gjentatt apostlenes lære og gått gjennom en rituell rutine. Men har aldri kommet til denne hellige sandørken, har aldri kommet til det sted som Job gjorde, som Moses, som Abraham, slik som alle Dine barn gjorde. De har aldri kommet til det sted som disse disipler som gikk til graven den morgenen og fant at Han var borte.

Gi Herre, akkurat nå til disse som løftet deres hender, at den Store Hellige Ånd vil komme inn i deres hjerter og utføre denne store gjerning som vi nå spør om. Hør oss Herre. De er Dine. De er Budskapets frukt. Jeg ber om at Du vil velsigne dem vidunderlig. Gi til dem i dag dåpen i den Hellige Ånd.

Og vi vet ikke, vi får kanskje aldri se en Påske til. Uten tvil er det noen her inne som ikke vil det. Ikke en Påske som dette, en Påske som et minne. Men Herre, må de se den virkelige Påske, Herre, den som deres legemer skal forandres i form av en ung mann eller kvinne igjen, komme frem fra graven for å leve for alltid.

Velsign dem Herre. De er Dine. Du var Den som trakk dem. For det er skrevet: “Intet menneske kan komme til Meg, uten at Min Fader drager ham først.” De er Dine nå, om Du har draget dem. Om Du er nære nok til dem, for å trekke deres hånd opp i luften, (så) er Du nære nok til å gjøre resten av gjerningen. De er Dine Far. Gi det til dem at dette må være fredstimen for dem.

Og som jeg forberedte meg sist kveld, under stormen, så tenkte jeg, “Hva ville være passende ord å si på morgenen, ved dette oppstandelsesmøte?”

Og mine tanker falt på dette emnet som vår broder akkurat leste i Job 19de kap, og fra det 23de til det 27de vers, “Jeg vet min Gjenløser lever sa Job. Jeg valgte det for emnet.

Og som vi kommer, hvorfor kommer vi? Det er bare for denne hensikt, at vi kunne finne nye håp.

Vi er på denne jorden her, og vi vet at vi lever i mørke. Vi behøver ikke å innbille oss disse ting, eller ta livet av oss selv, fordi vi lever i dødens skygge. Hver gang vi hører ambulansen hyle, når vi går forbi kirkegården, når vi ser et sykehus, hvert grått hår, så merker det oss i våre minner at vi er et dødsdømt folk, både til unge og gamle.

Og vi kommer en slik morgen for å samle håp, noen nye håp for hva vi er her for, og hva hensikten er. Og jeg tror at dette er en vidunderlig tid å tenke på de håp som Gud har gitt oss. Nå ønsker vi først å trekke dette inn i vår tanke, at ikke en ting kan ødelegge oss inntil hensikten til Han som har skapt oss er fullført. Der er ikke noe. Vi er skapt for en hensikt.

Denne kirke var bygd for en hensikt. Denne tomten ble ikke gravd ut, og hjørnesteinen lagt, og blokkene lagt til bygningen, og taket og innredningen, det var ikke lagt her bare for å se om det kunne bli gjort. Den var satt her for en hensikt.

Ditt hjem som du bor i, var ikke bare tilfeldigvis satt der, eller at noen sløste med tiden. Ditt hjem var laget for en hensikt, og til å tjene en hensikt.

Om du kjørte hit denne morgen i bilen din, så var ikke den bilen bare laget for å se om den kunne lages. Materialene var ikke sløst med av mennesket. Den ble satt her for en hensikt, og for å tjene en hensikt.

Klærne som du går med var ikke bare for å se om de kunne forme noe. Det var for en hensikt.

Maten du spiser, vokste ikke på jorden bare for å se den gro. Den ble laget for å tjene en hensikt.

Og Gud behøvde ikke å skape et tre bare for at det skulle være et tre. Han skapte det treet for en hensikt.

Og Gud skapte ikke deg og meg bare for å se om Han kunne gjøre det. Han skapte oss for en hensikt. Derfor er det en hensikt for at vi alle er her. Du er ikke her bare for å være et annet menneske.

Du er her fordi Gud skapte deg for en hensikt. Du er ikke her bare for å spise den mat som Gud vokser. Du er ikke bare her for å bo i et hus som mennesket lagde, eller å gå med klær som noen formet. Du er her for en bestemt hensikt. Uansett hvor liten du er, hvor stor du er, hvor viktig du er, hvor uviktig du er. Du er her for å tjene en hensikt.

Akkurat som min finger er her for en hensikt. Neglen på min finger er for en hensikt. Mitt øye, og hver del av våre legemer er for å tjene en hensikt. Og det var ikke bare satt her for å se hvordan det så ut når det var satt her, men det var satt her for å tjene en hensikt. Det var Gud Guddommelige plan å gjøre så.

Og hvis vi er satt her for en hensikt, da er det ingenting som kan ødelegge oss før Guds hensikt er fullført. Ingenting kan skade oss før den hensikt som Gud satte oss her for har blitt manifestert. Uansett hvor mye vanskeligheter vi har, hvor mye hjertesorg vi har, eller sorg som vi går gjennom. Alt dette er årsaker, og der er en årsak for det.

Ta Noah for eks., I Bibelen. Der var en syndeflod som kom, og hele jorden var ødelagt. Vegetasjonen og alt var ødelagt, foruten Noah og den sæd som han hadde tatt inn I arken.

Guds hensikt kan ikke bli beseiret. Intet kan beseire det. Så hvor glade burde ikke vi være i dag, hvilene på den levende Guds Ords skjønne åpenbaring, at der er ikke er noen nærværende ting, eller ting som kan komme. Der er ikke noen sykdom, ingen sorg, ingen død, ingen fare, eller noen ting som kan skille oss fra den levende Guds hensikt. Hva Gud har tenkt I Sin tanke, hva Gud har til hensikt I Sitt hjerte å fullføre. Der er ingen demon, der er ingen makt, der er ikke noe som kan skille Guds store uødelige evige plan. Det må bli som Gud har sagt.

Så finner vi, at på den dag da hele verden skulle bli ødelagt ved en syndeflod, at Gud gjorde en forberedelse. En forberedelse for hvilken sak? Å bevare Hans hensikt. Han gjorde det I Noahs dager.

Og Han gjør det i dag. Han har laget en forberedelse for å bevare Hans Egen hensikt. Han vil bevare en Menighet. Han vil bevare et folk. Han vil bevare Sine undersotter for Hans store domene, (Rike) som døden ikke kan ødelegge. Og vi er klar over, at det er ved tro vi tror dette, men oppstandelsen produserer et solid grunnlag, på hvilket vår tro hviler. Ingenting kan ødelegge det. Som poeten engang skrev:

Å, hvilken forsmak på Guddommelig
Herlighet! Arving til frelsen, kjøpt av
Gud, født av Hans Ånd, vasket I Hans

Vil du løfte din hånd? Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, og deg der tilbake, den unge mannen. Og Gud være med deg. Til venstre for meg her, over på den venstre midtgangen. Til venstre for meg, vil noen si: "Gud, vær nådig mot meg akkurat nå." Gud velsigne deg over her på den andre midtgangen. Ja. Løft din hånd og si: "Gud, vær nådig mot meg." Gud velsigne deg unge dame.

Jeg har hjemlengsel og er trett, og
jeg ønsker å se Jesus. Jeg ønsker
å høre den kjære havneklokken kime;
Det ville opplyse min sti, og all frykt
ville bli borte; Herre, la meg se forbi
tidens forheng.

"La meg bare se lite granne, se Jesus i Hans Oppstandelse." Er der en til før vi avslutter i bønn nå? Bare vær oppriktig. Løft din hånd. "Jeg har aldri vert vitne til den Hellige Ånds dåp, Broder Branham." Det er hva jeg taler om. Det er den eneste måte som du kan bli arving til løftet, det er gjennom den Hellige Ånds dåp. Dere vet det. Det er din fødsel. Det er din hellige sandørken. Gud velsigne deg dame.

Gud velsigne deg der tilbake sønn. Gud velsigne deg min herre. Gud velsigne deg dame. Gud velsigne deg der bak. Det stemmer. Gud velsigne deg mister. Gud velsigne deg unge kar.

Herre, la meg se forbi tidens forheng.
La meg se forbi sorgens og fryktens forheng.
La meg høre den kjære havneklokken kime;
Det ville opplyse min sti, og all frykt
ville bli borte; Herre, la meg se forbi
tidens forheng.

(Broder Branham begynner å nynne, Forbi tidens forheng - Ed.) Hvis dere står på det sted, hvor du ikke vet hvor du er! 10 til 15 hender har vert oppe. Jeg føler at der er flere. På denne Påskemorgen, hvorfor løfter du ikke din hånd og sier: "Herre, her er jeg. Og når det bassenget åpner Kl 11, så kommer jeg til å gå rett i vannet også. Jeg går ned til dåp, slik at jeg kan stå opp til livets fornyelse, og vandre med Deg Herre. Jeg ønsker å se forbi tidens forheng. Jeg ønsker å ha en opplevelse akkurat nå, på denne Påskemorgen, at jeg kan si når

den siste dag vil Han stå på denne jord; Om enn hudormen ødelegger dette legeme, dog, i mitt kjød skal jeg skue Gud, som jeg skal se for meg selv, mine øyne skal se, og ikke en annen.

Vi brakte intet til denne verden, dens tomhet og hovmod. Og det er sikkert at vi tar intet med oss ut. Herren gav, og Herren tok bort, velsignet være Herrens Navn.” En ting visste han, “Min Gjenløser lever!” Ikke, “Han vil leve.” “Han lever,” det er fortsettelig for evig. “Han lever!” Og Jesus sa: “Fordi jeg lever, skal dere også leve.”

La oss bøye våre hoder i bare et øyeblikk nå, for avslutningsbønn.

Å, i dag min elendige falleferdige venn. Om du aldri har kommet til dette sted! Å, sier du: “Jeg har vert her ved tabernaklet mange ganger Broder Branham.” Det er fint. Jeg setter pris på det. “Å, jeg har vert til andre kirker. Jeg har hørt fine forkynnere tale.” Det er vidunderlig. “Jeg leser min Bibel.” Det er fortsatt fint.

Men har du noen gang kommet til det sted hvor Han har løftet opp forhenget, det hellige sted hvor en opplevelse traff ditt hjerte; at du vet at Påske ikke var noe eventyr. Du vet at Påske ikke var julenissen, en eller annen liten oppdiktelse eller noe. Du vet det for deg selv at Han lever, og fordi Han lever, skal også dere leve? Om du aldri har erfart det, så er dette den beste tiden I verden til å la Gud løfte opp forhenget denne morgen. Jesus lever. Han er løs på jorden denne morgen. Han er din Frelser i dag, kanskje din Dommer i morgen.

Men du har aldri møtt den opplevelsen? Hvis ikke, vil du bare løfte din hånd og si: “Gud, vær nådig mot meg, jeg vil nå tro.”? (Blankt område. Ed)...personen tilbake der, med hennes hånd. Gud velsigne deg min herre, over der. Noen andre som vi løfte din hånd?

Alle her inne nå, som ikke har hatt den opplevelsen, vil du løfte din hånd og si: “Gud, denne morgen, på Din Egen Guddommelige måte...Jeg spør ikke, eller forteller Deg hvordan Du må gi det til meg Herre. Men på Din Egen Guddommelige måte Herre, vil Du ta meg til det sted hvor noe vil skje i mitt hjerte? Jeg har hatt mine opp og ned, og inn og ut, og jeg kan ganske enkelt ikke stå helt stødig på en måte. Men la dette bli en virkelig Påske for meg. Ta meg til det sted Herre, til ørkenens bakside. Der form mitt hjerte akkurat nå. Og gi meg disse hellige ørkensander å stå på, hvor ingen demon, eller noe annet, eller noen kan si noe til meg. Jeg vet at det er virkelig. La meg se bak tidens forheng for i morgen. Det er hvorfor jeg kommer hit denne morgen Herre, for å finne dette. Jeg har hørt forkynneren prøve å forklare det. Jeg ønsker at Du skal åpenbare det for meg.”

Blod.

Hvilken forsikring, på denne solide Klippe, oppstandelsen av vår velsignede Elsker, Herren Jesus. Ingenting kan ødelegge det. Det har blitt plantet. Det er Guds sæd. Det er en Guds hensikt å gi til oss den velsignede Hellige Ånd. Det er Guds hensikt å vise oss tegn og undre og mirakler. Det er Guds hensikt, og ingenting kan ødelegge det. Hele helvetes makt kan settes imot det, men det vil seire. Vi har Guds evige løfte. Der kan kanskje være lærere, kan hende ismer oppstår, kanskje store programmer oppstår. Der kan være ting som ser ut som det vil bli ødelagt, men det kan aldri ødelegges. Det er Guds hensikt å se til at det vil seire. Da, er det ikke opp til meg, og det er ikke opp til deg, om det vil bli ødelagt eller ikke. Det er opp til Gud. Og vi kan hvile forsikret på det, at Gud aldri vil la vår arv bli ødelagt, for det er Han hensikt å gi det til oss.

Vi ville tenke på i dag, på ødeleggelser. Vi har Kristi Eget løfte.

Vi kan tenke på Hebreerbarna, da Gud hadde en hensikt for dem. Da de var nede I Babylon, og ildovnen var 7 ganger hetere enn den noen gang var hetet opp, for å ødelegge Guds hensikt. Og hele Babylon raste. De var bestemt, Satan var, for å ødelegge Guds hensikt, for han visste at disse barna skulle I ildovnen.

Så han gjorde ovnen 7 ganger hetere, for å være sikker på at Guds program ville bli ødelagt. Men Gud ønsket å vise Sin Kraft, og hele Babylon og hele helvete kunne ikke beseire den hensikten. No sir!

Om de kunne ha hetet opp den ovnen en million ganger hetere, så ville det aldri ødelagt Guds hensikt. Gud ønsket å vise at Han var en Gud til utfrielse, og Han vil bringe utfrielse til hvem som helst Han ønsket å bringe det til. Og ingenting kunne blande seg inn i Hans program.

Så da de hetet opp ovnen, lite visste Sadrak, Mesak og Abed Nego at de skulle komme fra den ovnen. For de sa selv, “Vår Gud er i stand til å utfri oss. Men likevel, vi vil ikke bøye oss til billedet”

Gud hadde noen som ville tjene Ham, og Hans hensikt ville ikke bli beseiret. Ild kan ikke beseire Guds plan.

Å, hvor jeg elsker å si dette denne morgen. Alle hydrogenbomber I verden kan aldri seire over oppstandelsen av Hans Menighet. All bortforklaring, og all matematikk osv, som denne intelligente verden har forestilt, gjennom den hensikt å gjøre noe for å ødelegge troen til Guds barn, vil aldri gjøre det. Den troen vil leve videre for alltid.

Det var Guds hensikt å vise at Han hadde makt over de ville dyrene på marken. Og de satte noen løver i en hule en gang. Og de sulteforet dem til de var så sultne, at de kunne ha revet en person i biter bare ved et eneste grafs. Og djevelen tenkte, "Sannelig, jeg vil være i stand til å ødelegge denne profeten Daniel."

Men Daniel hadde til hensikt i sitt hjerte å gjøre Guds hensikt. Og Gud hadde plassert det i hans hjerte. Før Daniel kunne ha dette begjær, så måtte der være noe til å skape det begjæret. Før han kunne ha den troen, måtte der være noe som fortalte ham at der var en Gud som kunne utfri.

Å, hvor det sammentreffer denne morgen med troen, den levende tro til den levende Gud i Hans Menighet. Der er noe i vårt hjerte som sier at der er et Land bakom floden. Jeg kan ikke sette min finger på det Landet, og heller kan noe menneske, men der er noe i oss som forteller oss de

Graven er ikke dets mål; Og
støv er du, og til støv vende
tilbake, Det var ikke talt om
sjelen.

Der er noe i oss, en ild som brenner, et lys som har blitt tent av Gud, og ingen bris kan blåse den ut. Ingen kuldeperiode i menigheten, ingen likegyldighet blant folket, ingen forfølgelse av verden kan blåse ut en flamme som Gud har tent. For det er Guds hensikt at Hans frihets lysfakkell vil brenne inntil Herrens Komme. Og ingen makt kan blåse den ut. De vil bare få den til å brenne enda klarere som de blåser. Det har blitt bevist gjennom tidsaldrene at forfølgelse styrker Menigheten.

Og Daniel, uten å vite hvordan Gud skulle gjøre det, og uten å vite at Gud ville gjøre det, men visste at Han var i stand til å gjøre det. Han visste at noe inne i ham som fortalte så. Gud hadde en hensikt. Og Han hadde alt til å virke til den hensikt.

Og alle i dag, uansett hvor likegyldige vi ser ut til å være til tider, og hvor underlig tingene går, og hvordan Menigheten kommer i den eller den tilstand. Det er alt Guds Guddommelige hensikt å forme og danne oss på Sin Egen måte. Hvem vet å forme materialet mere enn Skaperen?

Og løvene kunne ikke ete profeten, fordi Gud sendte en Engel. Han hadde en Engel stående nærværende til å beskytte denne profeten, fordi Gud hadde en hensikt. Han lot alt virke for den hensikten.

Jeg tror at det er hva som går for seg i dag, at Gud får et folk rede. At Han kan vise Sin mektige hånd, å fullbyrde Hans mektige hensikt. Å, jeg er så glad

dette, eller det, eller noe annet." Men ikke en Røde Kors sykepleierske, men den Hellige Ånd kommer av og til, og bringer oss over til disse hellige sandørkener av Guds nåde, og tømmer inn i våre hjerte et lite tegn fra Landet på den andre siden av floden.

Han sa: "Forkynnnervenn," Han sa: "Jeg sto der og gråt, til jeg gråt så, til jeg sa...On av guttene skulle på motorsykkelen, ut til frontlinjen, ut forbi La Salle, Lorraine, og han sa at han skulle ut der for å gjøre en slags rekognisering, og sa: ...Jeg sa til ham: Sersjant, kan jeg kjøre med deg? Han sa: Selvfølgelig feltprest, bare hopp opp. Han sa: Du tar ditt eget...Sa, det er helt i orden. Jeg ville like å kjøre med deg. Han sa, Selvfølgelig, bare hopp opp."

Han sa: "Vi kjørte til vi kom ned til den bleke ørkenen hvor det ikke vokste så mye som et gresstrå, eller hvor der var noen ting. Og han sa, "Mens han la ned sitt materiale, som han skulle sende et budskap tilbake, eller hva han skulle gjøre," Han sa: "Jeg gikk omkring der litt, og jeg tenkte: "Å, er ikke dette litt av en Påske! Ute i dette landet hvor bombene har slått alle bygningene til jorden, hvor trærne er splintret ned med maskingeværkuler. Der er ikke et eneste gresstrå tilbake?" Han sa: Å Gud, dette er et bilde av denne verden, en av disse dager, når synd har gjort sitt siste klemte, så vil dette være bildet."

Og han sa: "Mine tanker og mine øyne var tiltrukket mot en bestemt sten." Han sa: "Jeg gikk over der, og tenkte, Herre, hvorfor vil Du at jeg skal stå ved denne stenen for?" Han sa: "Jeg bare tok stenen opp, og da jeg gjorde, så hadde en liten Påskelilje stukket opp sitt lille hode. Den hadde vert beskyttet gjennom hele stormen. Gjennom all gass- forgiftningen, det hadde aldri plaget den, for den var skjult i stenen.

"Jeg vet at min Gjenløser lever." Å Gud, uansett hva verden sier, skjul meg i Tidenes Klippe Herre. Når stormen er forbi, la meg reise opp mitt hode til liv igjen. Fordi Han lever, skal også vi leve. Hva kan den troende si, som har vert på sandørkenen, som har vert vitne til disse ting? "Jeg vet at min Gjenløser lever."

Kirken, verden...går på møter denne morgen, mange av dem for å vise en ny frakk, noen av dem for å vise en ny hatt. De vil ikke se dem igjen før neste Påske. De går ut for en verdens fremvisning og tomhet. Mange av dem går på møter bare for å skjule seg bak deres synder og tilhøre en bestemt stor organisasjon, og sier: "Jeg er så og så. Jeg tilhører så og så." Det er alt de vet om. Det er alt de tror.

Å, men til oss denne morgen, ved Guds nåde, har vi stått på det sted som Moses sto. Vi har stått på det sted som Job sto. Vi har stått på det sted som David sto, og vi roper med hele vår røst, "Jeg vet at min Gjenløser lever, og på

henger lavt, det presser. Englene kommer ned. Den Store Hellige Ånd kommer inn.

Mørket klemter for siste gang, for Lyset vil snart være her. Kristus vil komme, gleden og håpet for tidsaldrene, en virkelig oppstandelse for alle de troende. For vi vil dele med Ham i Hans oppstandelse, som vi har delt med Ham i Hans lidelser. “Den som lider med Meg, skal regjere med meg.”

Å, må jeg da bli båret hjem til Himlen
på en lett blomstereng, mens andre kjempet
for å vinne prisen, og seiler gjennom
blodige hav?
Nei, jeg må kjempe hvis jeg skal regjere.
Forøk mitt mot Herre.

Det er min bønn. Å, jeg må ikke fortsette som en feiging. Jeg må ikke gå omkring, daglig med mitt hode hengende ned, som om noe var forferdelig. Når jeg ser på verden og all deres mørke, og alt hva de holder på med. Jeg må løfte mitt hode, vandre med mitt hode blant ørnene, idet jeg vet dette, “Jeg kjenner ham i kraften av Hans Oppstandelse.” Fordi Han lever, skal også vi leve. Fordi Han oppsto fra det døde, skal også jeg oppstå. Dere skal også oppstå. Det er hav Påske betyr for den troende.

Her for en tid siden, over i...Den Første Verdenskrig var igang. De hadde veldige gasser som de kastet, slike som sennep, og klorin gass. Og de var farlige. De ville forgifte alt mulig. Bladene ville dø, trærne ville dø, og gresset ville dø. Alt hvor den gassen, (den sennepsgassen) ville brenne det opp når de kastet den.

En feltprest en Påskemorgen gikk nedover gjennom teltene hvor de sårede og døende lå.

En Røde Kors sykepleierske kom gående. Guttene hadde vert i fronten så lenge der ute, og de var så trette. Hun hadde en masse med roser i sin hånd, og som hun passerte ved hver lille sykeseng hvor guttene lå, gråtende. Det var Påske. Hvilken Påske for dem. Flyene fløy over, og bombene falt! Hun tok en rose og ga til hver gutt og sa: “Gud velsigne deg. Gud velsigne deg broder.” Disse soldatene tok og grep disse rosene og ropte, for de visste at den rosen var vokst i et land hvor de hørte hjemme.

Broder, denne morgen er vi i en verden med farlige gasser. Vi er i en verden hvor der er alle slags læresetninger og stoff som sier: “Der er ingen oppstandelse. Og der er ingen Guddommelig helbredelse. Der er ikke noe

denne morgen at Han lever i mitt hjerte, at Han ikke en død Gud. Han er en levende Gud, og langt nede i meg...

I går morges satt jeg i barberstolen for å få en hårklipp. En ung fyr klippet håret mitt ned på Broder Egans butikk. Jeg bare satt der, med mitt hode nede. Og, Å, jeg har vert så trett. Mine møter har vert så lange, og jeg prøver å komme bort litt på morgen, før det neste møtet begynner. Og jeg var så trett, det så bare ut som om mitt hjerte ville stoppe å slå. Og mens jeg satt der kunne jeg plutselig høre alle sammen snakke, men det så ut som jeg var ute i verdensrommet.

Jeg tenkte: “Har jeg hatt et hjerte-anfall, og bare drar bort fra denne barberstolen?” Jeg tenkte, “Lurer på om det er det som skjer?”

Jeg følte mine hender, de var numne. Og mitt hjerte så ut som det var sluttet å slå. Og jeg tenkte: “Å, men Evangeliet må bli forkynt. Og der er ingen makt som kan ta meg før Guds hensikt er fullført.

Der er ingenting som kan skade meg før Guds hensikt er fullført. Og når det er fullført, så ønsker jeg å dra med Hans hensikt. Når Han er ferdig, da er jeg det også. Når Han er ferdig med meg, er jeg ferdig med livet.

Når Han er ferdig med deg, så er du også ferdig. Så hva forskjell gjør det? Gud holder det alt I Sin hånd. Enten du er ung eller gammel, så vet vi ikke når Guds hensikt vil bli fullført og ferdig. Gud tar små babyer noen ganger for å vise at Han kan lede deres lille sjel. Alt Han gjør er for en hensikt. Han sa, at ikke engang en liten spurv kan falle fra himmelen uten at Han vet om det. Alt går for Hans hensikt, akkurat på timen og tiden. Det er alt I Hans Guddommelige plan. Ingenting kan ødelegge.

Hvor det var en forsikring for Abraham, etter at han hadde funnet Gud, og visste at Gud hadde en hensikt. At, i denne hensikt, skulle Han bringe en sønn gjennom Abraham og Sarah. Og gjennom denne sønnen, Isak, skulle Herren Jesus komme. Og i denne hensikt skulle Han bringe frem Sarah og Abraham, og gjøre dem til et stort folk, og bringe denne sønnen, og ta selve de verste personer som kunne være, å gjøre det med.

Hvor underlig, som Gud beveger Seg på mystiske måter! Vel, det så ut som, at hvis Han ønsket å bringe et barn gjennom til verden slik som det, så måtte Han få tak i en kvinne som var fruktsommelig. Det så ut som at Han måtte ha en mann som ikke var steril. Som Abraham og Sarah, som hadde vert gift i mange, mange år, og hun var ufruktbar. Hun kunne ikke oppdra et barn.

Vel, det så da ut som at Han måtte få tak i en kvinne som var fruktbar, som kunne brakt frem dette barnet. Men Gud liker å fremvise Sin nåde. Gud like å ta noe som ikke er noe, og gjøre noe ut av det. For Han er Skaper.

Det var derfor Han tok deg og meg. Vi var ingenting, slik at Han kunne danne Sine Egne barn, ut av oss som var elendige og ynkelige, og fortapt, og blinde, og uelskelige, å gjøre oss til Hans elskelige barn. Det er Guds hensikt å gjøre så.

Og så, igjen så det ut som Gud ville ha tatt en ung kvinne og en ung mann for å gjøre dette. En ung kvinne og en ung mann som nettopp var gift. Han ville sagt: "Nå, dere har ingen barn, Jeg vil ha dere til å føde deres første sønn...og han skal bli Min Isak.

Men Gud valgte en 75 år gammel mann, og en 65 år gammel kvinne til å gjøre Hans hensikt, for å vise, at du kan være både ung eller gammel. Gud kan fremdeles, og vil virke ut Sin hensikt. Så sikkert. Og da Abraham var 75 år gammel så fikk han Guds løfte. Han fortalte det til Sarah.

Og nå sa djevelen: "Vet dere hva? Jeg skal utsette det en stund. Jeg tror, at om jeg kan få dem så gamle, så vil de miste troen, og så vet de at det ikke kan skje. Hvis de skjelder allerede i 75 års alderen. Hvis jeg kan bare kan holde dette borte for en tid!" Og han holdt det borte inntil Abraham og Sarah var langt ut i årene, grå hår og med lutende skuldre.

Det bare viser at ingenting kan overvinne Hans hensikt. Ikke engang døden kan overvinne Hans hensikt. "Abraham var så godt som død." Og Saras morsliv hadde vert død i 40 eller 50 år, men ingenting kunne overvinne Guds hensikt. Hennes legeme var gammelt. Det var rynket, melke-årene hadde tørket opp. Hennes hjerte var så svakt at det ikke kunne klare å gå gjennom fødselssmerter. Men Gud lar oss få vite der, at Hans hensikt ikke blir overvunnet. Han forvandlet Sarah, og gjorde henne til en ung kvinne igjen. Og tok en mann 100 år gammel, og vendte ham tilbake til hans ungdom.

Uansett hvor urimelig det kan se ut, Gud ga løftet. "Og Abraham vaklet ikke på Guds løfte i vantro, men var sterk og gav Gud æren, idet han visste at Han var i stand til å utføre det som Han hadde lovet."

Hva skulle vi da være denne morgen? "Vi er hans løftebarn. Vi som er døde i Kristus, vi er Abrahams Sæd, og arvinger med ham, med løftet."

Så uansett hvor mye sykdommer som kommer, hva slags død vi dør, hvor mye fattigdom vi går gjennom, Guds hensikt kan ikke overvinnnes. Han vil reise oss opp igjen. "Fordi jeg lever, skal dere også leve." Det er vårt håp.

Når jeg i dag vet, at det er min fødselsdag, og jeg er i ferd med å bli en gammel mann. Jeg ser på meg selv i glasset, og jeg ser at den lille gutten som byget Tabernaklet ikke er noen liten gutt lenger. Han blir en aldrende mann, med hengende skuldre, skjegget blir grått, håret forsvinner. Men ingenting kan overvinne Guds hensikt. Ingenting kan!

hensikt, hver person, alt ville bare brytes i biter og gå tilbake til syrer. Ser dere hva det er? Hele verden skjelder. Der er bomber klare.

Alt ser ut til å være innstilt på rett tid. Og hvis mørket har sin tid innstilt, hvor mye mer har ikke Lyset sitt innstilt!

Hva gjør det så mørkt nå? Hva gjør disse ting? Alle menighetene uten fellesskap. Vi diskuterer. Å, er der? Jeg er Metodist. Jeg er Presbyterianer. Jeg er Pinsevevner. Jeg er Guds kirke. Jeg er Assemblies." Å, kan dere ikke se barn? Hvis det er alt vi har å stå på, så er vi de mest ynkeligste mennesker i verden.

Jeg er så glad for en liten hellig plass, en liten plass her på Ohio Avenue, I et kullskur en kveld hvor Gud løftet opp forhenget. Metodist, Baptist, Presbyterianer, Pinsevevner, alt fløy bort da, for jeg så Påske. Jeg så Jesus som min Frelser. Jeg så Ham som oppstandelsen og Livet. "Den som tror på Meg, om han enn var død, skal han leve." Jeg så Ham som den eneste Konge og Makt, den Eneste Ting som kunne hjelpe meg, den Eneste Giver av Evig Liv. Den eneste som kunne helbrede min sykdom, som kunne ta bort min sykdom, som kunne reise meg opp på den siste dag.

Han bare lot meg få se forbi forhenget, og jeg så Ham, Oppstandelsen. Da sluttet jeg meg til Job, "Jeg vet at min Gjenløser lever!" Og deretter var der ingen mer Metodist, eller Baptist, eller Presbyterianer, eller Pinsevevner. Min Gjenløser vil fortsatt leve videre.

Du kan hende sier: "Vel, dette er på den måten , og dette er på denne måten, uten at du gjør dette eller det."

Jeg vet bedre, fordi jeg så forbi tidens forheng. Jeg har vert på den hellige sandørken, med hver en troende her inne. Der er ingen djevel som kan berøre den sanden. Der er ingen doktor i Teologi som kan bortforklare det. Han helbredet meg da jeg var syk. Han frelste meg da jeg var fortapt. Han lever for alltid.

Spør meg hvordan jeg vet at Han lever?

Han lever I mitt hjerte.

Han er ikke død, men Han oppsto fra det døde.

Og dette store mørke som svinger over jorden nå, er ikke noe annet enn å erklære at Lyset presser sin vei ned.

Når døden henger så nære, at det kunne være om en time. En time fra nå så kunne verden møte dens død. Hvis døden henger så nære, hva gjør det? Det er Livet, Livet som kommer. Oppstandelsen, Påske for alle Guds barn. Det

kommer på, om og om igjen til den slår til for siste gang. Så beveger hun seg tilbake for å gi vei til nytt liv. Døden har slått til for siste gang. Det må gå tilbake og la livet få sin plass.

Hva gjør det mørkt før dagen? Det er mørkest før dagen. Vi er fortalt av vitenskapen, at det er lyset som presser idet det kommer videre ned. Solen kommer opp verden rundt. Det er lyset som presser mørket. Hun gjør sitt siste støt. Hun kan ikke klare det mer. Mørket kan aldri bli stående i lysets nærvær. Det kan ikke. Lyset er 10 millioner ganger sterkere enn mørket, så lys og mørke kan ikke dvele sammen. Og når lyset begynner å komme opp, så avtar mørket og blir tett. Det presser det isammen.

Det er akkurat som å dryppe blekk i en vaskebalje fullt av klor. Det bare er ikke mere. Der er ikke noe mer blekkets sorthet når det faller ned i klor. Det blir klor i seg selv.

Å, det er slik synd er. Når det har falt ned i Frelserens Blod, så er det ikke mer. Det er borte. Intet under at Han sa: "i forglemmelsens hav." I baljen med Guds klor kan det ikke finnes mere. Det bare brytes opp. Det finns ikke mer. Det er slik synd er, når du en gang ser den virkelige oppstandelse og prisen som ble betalt for den oppstandelsen.

Mørke som tetter seg sammen, fordi at det snart vil forsvinne. Og så snart som lyset kommer er ikke mørket mere. Hvor går det til? Hva skjedde med den mørke natten, som for noen få timer siden hang rundt dette tabernaklet? Det kan ikke være nå. Solen skinner. Hvor gikk det hen? Hvilken del løftet det opp, eller hvor gikk det ned til? Det bare var ikke mer. Og grunnen til at det var mørkt, er fordi der ikke var noe lys.

Og grunnen til at mennesket ikke hadde noe håp, var at der ikke hadde vært noen oppstandelse. Men Påske produserte oppstandelse. Nå er ikke mørket mere. Det er lys.

Vi vandrer I lys, dette herlige lys. Vi går der
hvor doggdråper skinner så klart. Skinn helt
omkring oss ved dag og ved natt, Jesus er
Lyset på jord.

Natten presser på, og la oss nå ta det nasjonalt. Dette er den mørkeste time, den mørkeste time som denne verden noen gang har sett. Endog naturen skjelver. I løp av et øyeblikk så kunne hele denne verden bli til pulver. Hva ville skje med reaksjonen av hydrogen, eller oksygen, eller noen av disse store bombene, atomreaksjonen? Hvert tre, hvert gress- strå, alt, hver gren, hver

Derfor stoler jeg på løftet, "Fordi Jeg lever, skal dere også leve." Jeg slutter meg til Job, "Jeg vet at min Gjenløser lever, og på den siste dag skal Han stå på jorden." Det er en hensikt som Gud har. Jeg må tjene den hensikt. Mitt liv må bli brakt inntil Hans hensikt, og til Hans program. Hver av oss er på den måten.

Gamle Abraham kunne holde ut, som om å se Ham som er usynlig, fordi det var Guds hensikt at han visste at Gud ga ham løftet. Uansett hvor imot alt så ut, Gud ga Abraham det løftet. Gud oppfylte Sitt løfte. Han gjorde, til Abraham. Han gjorde det til alle Hans barn. Han vil holde Sitt løfte.

Det var Moses, da han var blitt lært i hele Egyptens visdom, da han visste at Gud hadde en hensikt for ham.

Det var Jokebed, hans mor som tok sin kjære baby, den peneste babyen i verden, på den tiden, en søt liten fyr; og la ham i en ark og skjøv ham ut i Nilen, hvor krokodillene var fete på små Hebreerbarn, fordi de hadde matet dem til krokodillene.

Og hun tok hennes baby og skjøv den rett ut i dødens kjeve idet hun visste dette: "Abrahams Gud, ta vare på mitt barn, og bring ham til den hensikt som Du har brakt ham hit for." Der var ikke nok vann i Nilen å drukne ham i. Der var ikke nok krokodiller i hele verden som kunne ha svelget ham. Han var Guds utvalgte.

Og som han var Guds utvalgte for den hensikt, så er vi Guds utvalgte i dag, som tror på oppstandelsen til Herren Jesus. Og der er ingen bomber, der er intet helvete, der er ingenting annet som kan ødelegge Guds hensikt. Vi må gå i oppstandelsen. Det er et Guds løfte vi har. Guds hensikt.

Og Moses, da han var 40 år gammel, en middelaldrende mann, og han var blitt trent i skolen. Men Gud har slik en barsk måte noen ganger, i å bringe Sine ting til å skje, som Han har lovet. Hvordan Han tok Moses tilbake til ørkenens bakside og lot han få høre skrikene og plagene som han vaklet i ødemarken. Og der tilbake, alene i ørkenen, og de hylende vinder, skorpionene og kobraene, alene ute i ødemarken til han nesten gikk til grunne. Der er ingenting som kan overvinne Guds hensikt. Gud hadde brakt Moses frem, og Moses måtte gjøre hav Gud fortalte ham å gjøre, fordi Guds hensikt kan ikke overvinnes.

Det var vårt vitnesbyrd denne morgen, Job, at når han var i den dypeste nød, da alle hans rikdommer hadde forsvunnet fra ham. Barna hans var døde. Hans legeme hadde brutt ut i byller. Og han var i den største nød som han noen gang hadde vært i. Han satt på en askehaug med et potteskår og skrapte byllene. Og hans hustru i døren; "Hvorfor forbanner du ikke Gud og dør?"

Da medlemmene i hans menighet hadde snudd ryggen til ham for 7 dager, og anklaget ham, da de burde ha trøstet ham. Men de anklaget ham for å være en hemmelig synder, anklaget ham for å være frafallen.

Det var i denne veldige time, i dette veldige øyeblikk, det var tiden da Gud tok Job til de hellige sandørkener, hvor Han tar enhver troende, til en opplevelse, til ørkenens bakside som Han gjorde det med Moses, der til det lille hellige kammer, hvor Han tok deg; Til kullskuret hvor jeg mottok det. Gud har et sted, og en hensikt, og en tid. Og når Han hadde Job i denne tilstanden, så hadde Han ham på hellig sandørken, for Han skulle til og åpenbare noe til ham, som aldri ville gå bort.

Å, for disse hellige sandørkener! Han må ta hvert ekte barn der. Han får deg til slike steder, hvor ingen djevel kan komme. Der er ingen lærer som noen gang kan bortforklare det. Han gir deg noe på disse sand-ørkener der tilbake av opplevelser som du aldri vil glemme så lenge som tiden ruller videre. Uansett hvor ateotisk din mor, din pappa, din mann, hustru, dine omgangsvenner kan bli. Hver sann troende har det sted hvor Gud har møtt ham. Ikke en er utelatt. Hver troende har det. Hver person som er født av Guds Kongerike vet om det stedet, det minuttet, den tiden hvor Gud tok ham.

Og på disse hellige sandørkener, i nærværet av den brennende busk, gjorde Han noe til den troende som all forstand i hele verden ikke kan ødelegge. "På denne Klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter skal ikke få ødelegge det." På denne Klippe, den åndelige åpenbaring av den oppstandene Jesus! På denne Klippe!

Job i sin nød, alt var borte. Hans hustru hadde snudd seg imot ham og anklaget ham. Og alle hans troende venner hadde snudd seg imot ham fordi de bare hadde teologi. Og resten av dem hadde snudd seg mot ham.

Men Gud sa: "Kom her Job. Jeg skal gi deg noe gutt. Jeg skal plassere noe inne i deg som alle helvetes djevler ikke kan riste ut." Hver lærer i verden kan hende vil anklage deg på en eller annen måte, men det vil aldri flytte seg. Vet dere hva Han gjorde?

Han bare løftet litt på forhenget, og sa: "Job, se dit!" Og hva så Job? Hva tror dere han så? Han så Påske for første gang. Han så den første Påske, og han ropte: "Jeg vet at min Gjenløser lever!"

Å hvilket velsignet sted å være! Hver mann som er valgt av Gud, og hver kvinne, og barn kommer til dette sted på disse hellige ørken-sander, til Gud løfter opp forhenget og du ser Ham i Hans oppstandelseskraft. Du vet at han lever. Og vi, som Job kan rope: "Jeg vet at min Gjenløser lever, og på den

siste dag skal Han stå på jorden, om enn hudormen ødelegger dette legeme, dog i dette kjød skal jeg se Gud."

Det første blikk av Påske fikk en profet til å rope. Og tordenen brølte, og lynet blinket. Han så Påske for første gang. Når så han den? Ikke når han hadde de velpleide klærne på seg, ikke når håret han var kjemmet kanskje, på prikken. Ikke når han gledet seg i den beste helse. Men når han var i vanskeligheter, når han lå i vanskeligheter. Nesten i døden, det var da han så Påske. Det var da han så den første oppstandelse.

Vi ser Påske, ikke så mye på en teologisk måte. Vi ser aldri Påske for å gå med nye klær. Vi ser aldri Påske som små kaniner og fargede egg. Vi ser Påske i Kraften av Jesu Kristi Oppstandelse. Det var den virkelige Påske.

Og da han ropte, så svarte Gud tilbake med Ild. Det var David, da han var forkastet og i eksil. Det var David etter han hadde syndet, og begått den fryktelige forbrytelsen. Det var David, da han var forlegen og hans sønn hadde blitt tatt, hans hjertets glede. Det var David, profeten og konge, som gråt når han så at han begynte å bli gammel, og han må gå tilbake til jordens støv. Det var David som sa: "Endog mere, mitt kjød skal hvile i håp, for Han vil ikke la Sin hellige se forråtnelse, heller ikke vil Han forlate Hans sjel i helvete."

Det var da David hadde sin verste tid. Det var da David var forlegen og i nød, og nesten i selve dødstimen, at Gud løftet opp forhenget og sa: "Se dit hen David!"

David sa: "Mitt kjød hviler i håp, for Han vil ikke la Sin hellige se forråtnelse. Heller ikke vil Han forlate Hans sjel i helvete, så mitt kjød skal hvile i håp."

Å, det er i den time venner. Det er ved den time. Det er i disse kritiske korsfestende timer at vi ser oppstandelsen. Det er ved den tid, at Gud elsker å fremvise Sin nåde. Det er i den time da Gud liker å trøste Sine barn.

Den mørkeste time denne verden har sett var på Langfredag, da alt håp, alt det håp som de hadde var skrevet på papir. Alt det håp som de hadde var hva som en filosof hadde sagt, og der døde Livets Fyrste på Golgata. Det var den mørkeste time som verden noen gang hadde sett.

Men Påske produserte den klareste time som verden hadde sett, fordi all overtro og all tvil, og all frykt var tatt bort da Gud reiste Ham opp. Hvorfor var det mørkt? Hva gjorde det mørkt?

La oss følge, som jeg sa for en stund siden om fuglene, om blomstene. Hvorfor blomstrer små Påskeliljer til Påske? Hvorfor synger fuglene på årets vår? Hvorfor kommer blomster frem? Det er fordi det kommer sommer. Hva er det som gjør det? Februar er omtrent den verste måneden vi har. Vinteren